

Nemzetközi jelentés a vallásszabadságról – 2005

Kiadta a U.S. Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor
2005. november 8-án.

<http://www.state.gov/g/drl/rls/irf/2005/51556.htm>

Magyarország

Az Alkotmány biztosítja a vallásszabadságot, és a kormány általában a gyakorlatban is tiszteletben tartja ezt a jogot. Magyarországon nincs államvallás, ám a négy „történelmi egyház” (Katolikus, Lutheránus, Református és Zsidó) és néhány más felekezet olyan előjogokat élvez, amelyek más hitközösségek számára nem elérhetők.

A vallásszabadság tekintetében nem történt változás a jelentés által érintett időszakban. A kormánypolitika továbbra is segítette az általánosságban szabad vallásgyakorlást. Ugyanakkor a jelentés által felölelt időszakban több súrlódási pont alakult ki a kormány és az egyházi szervezetek között. Ez egyrészt annak köszönhető, hogy a keresztény egyház támogatta a kettős állampolgárságot a 2004 decemberében megtartott népszavazáson, másrészt pedig annak a két törvénynek, melyet a közelmúltban fogadtak el az egyházi fenntartású intézményekkel kapcsolatban.

A társadalomban jelen lévő vallások közötti barátságos viszony segítette a szabad vallásgyakorlatot.

Az Egyesült Államok kormánya az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdítása jegyében tárgyal a magyar kormánnyal a vallásszabadság kérdéseiről.

I. rész: Vallási demográfia

Magyarország területe 93.000 km², lakosainak száma körülbelül 10 millió.

Az adatvédelmi szabályok szigorú betartása nem teszi lehetővé a hivatalos adatgyűjtést a vallásgyakorlásról. Ugyanakkor felmérések és más bizonyítékok arról tanúskodnak, hogy a vallás kisebb szerepet játszik a magyar lakosság életében, mint az átlag európaiéban. A GfK Hungária Piackutató Intézet 2004-es közvéleménykutatása szerint a megkérdezettek 58%-a nevezte magát hívőnek, 55%-a pedig azt válaszolta, hogy „Istenben vagy a természetfelettiben” hisz. A hívők mindössze 15%-a nyilatkozott úgy, hogy legalább hetente egyszer, 25%-uk pedig soha nem jár templomba.

A 2001. évi népszámlálás kérdőívén szerepelt egy nem kötelezően megválaszolható

kérdés a vallási hovatartozásról, melyre a lakosság 90%-a válaszolt. A népszámlálás eredményei szerint a magyar állampolgárok 55%-a római katolikus, 15%-a református, 3%-a lutheránus, és kevesebb, mint 1%-a zsidó. Ez a négy vallás Magyarország négy történelmi egyháza. A válaszadók három százaléka vallotta magát görög katolikusnak, és 15% nyilatkozott úgy, hogy nincs vallási elkötelezettsége. A lakosság fennmaradó része számos egyéb felekezethez tartozik. A legnagyobb felekezet ezek közül a Hit Gyülekezete elnevezésű magyar evangélikus keresztény mozgalom. A többi felekezet között számos keresztény csoportosulás található, köztük öt ortodox felekezet. Továbbá működik hét buddhista és három iszlám hitközösség is.

Magyarországon az állampolgárok személyi jövedelemadójuk egy százalékát az általuk kiválasztott egyháznak, illetve további egy százalékát pedig az általuk kiválasztott nonprofit szervezetnek adományozhatják. A kormány csaknem megduplázza az adófizetők adományát, azaz a befolyt összeg 0,9%-ával támogat minden ilyen csoportot. Az adóból a vallási felekezeteknek önként utalt összegek is alátámasztják a vallási hovatartozással kapcsolatos becsléseket. 2004-ben az adófizetők 15,6%-a 17,5 millió dollárnak megfelelő támogatást nyújtott 119 vallási felekezetnek.

II. rész: A vallásszabadság helyzete

Jogi és politikai keretek

Az Alkotmány biztosítja a vallásszabadságot, és a kormány általában a gyakorlatban is tiszteletben tartja ezt a jogot. A kormány minden szinten törekszik e jog teljes védelmét biztosítani: megsértését sem kormányzati, sem pedig magánszemélyek részéről nem nézi el.

Húsvét hétfő, Pünkösöd hétfő, Mindenszentek napja és a Karácsony nemzeti ünnepeknek számítanak. Ezek az ünnepek egyik vallási felekezetet sem érintik hátrányosan.

Az 1990. évi lelkiismereti szabadságról szóló törvény szabályozza a vallási közösségek tevékenységeit és az általuk élvezett kedvezményeket, és meghatározza a kedvezményekre jogosító kritériumokat. Ahhoz, hogy egy vallást bejegyezzenek, a vallási felekezetnek be kell nyújtania egy nyilatkozatot a helyi bíróságra, amely igazolja, hogy az adott vallásnak legalább száz híve van. A bíróságok csak azt vizsgálják, hogy egy adott új vallás bejegyzése nem ütközik-e az alkotmányba. Ugyan minden csoport szabadon gyakorolhatja a hitét, a hivatalos bejegyzés bizonyos védelmet és kedvezményeket biztosít egy vallási közösség számára, és megnyitja az utat az állami támogatásokhoz is. A bíróságok eddig 144 vallást jegyeztek be 1990 óta.

A vallásoktatás nem része a közoktatási intézmények tanmenetének, de az állam lehetővé teszi, hogy az általános és középiskolai tanulók tanórán kívüli hittanórákra járjanak. A szabadon választható hittanórákat a normál iskolai tanítás után a különböző vallások képviselői az iskola épületében tartják. Bár a kormány lehetővé teszi, hogy kisebb egyházak követői és részesülhessenek vallásoktatásban az állami iskolákban, a délutáni hittanórák nagy részét a négy történelmi egyház képviselői tartják. A 2004/2005-ös tanévben 45 bejegyzett vallás képviselői az állami iskolák 515.223 tanulója részére biztosítottak vallási nevelést.

A négy történelmi egyház ma már állandó lelkeszi képviseletet működtet a Magyar Honvédségnél. A kormány megköveteli, hogy a honvédség tartsa tiszteletben a többi felekezet jogait is, és biztosítson lelkipásztori gondozást követőik számára. A lelkeszi szolgálatot a Honvédelmi Minisztérium támogatja és tartja fenn. Nincs bizonyíték arra, hogy a katonákat különleges bánásmódban részesítenék azért, mert tartózkodnak a lelkeszi szolgálattól, vagy éppen ellenkezőleg, mert igénybe veszik azt. Hasonló rendszer működik a szabadságvesztésüket töltőknek nyújtott vallási szolgálatoknál, melyet az Igazságügyi Minisztérium szabályoz.

A kormány állami támogatást nyújt a bejegyzett egyházak részére. 2004-ben a kormány mintegy 130,3 millió dollár állami támogatást nyújtott különböző vallási tevékenységekhez és a hozzájuk kapcsolódó programokhoz. A kormányzat támogatta a vallásgyakorlást, az oktatási munkát, valamint a kulturális értékű művészeti közgyűjtemények fenntartását. Az állam által adott pénzügyi támogatás nagy részét a vissza nem adott egyházi ingatlanokért járó kártérítés, az egyházi intézmények felújítása és a vallási tevékenységek általános támogatása alkotta. A kormány az állami intézményekkel megegyező mértékben (gyerekszám alapján) támogatja az egyházi iskolákat. A kormány által nyújtott támogatás 2005-ben csökkent a költségvetési megszorítások miatt.

2003-ban a kormány 7,5 millió dollárral támogatta a papságot az 5000-nél kevesebb lelket számláló településeken.

A vallási intézmények újjáélesztésére és az ingatlanviták rendezésére a kormány külön megállapodásokat írt alá a négy történelmi egyházzal és két kisebb egyházzal (a Magyar Baptista és a Budai Szerb Ortodox Egyházzal) 1997 és 1999 között. A vallási felekezetek és az állam megállapodtak arról, hogy több ingatlan visszaszáll az egyházra, a vissza nem származtatható ingatlanok helyett pedig pénzbeli kártérítést fizet az állam. Ezeket a megállapodásokat az 1991-es kárpótlási törvény foglalja össze, amely előírja, hogy a kormány nyújtson kárpótlást a vallási felekezeteknek az 1946. január elseje után kisajátított ingatlanokért. 2004-ben a kormány 11 millió dollárnyi összeget fizetett az egyházi szervezeteknek kárpótlásként a kommunizmus idején elkobzott javakért. 2005-ben ez az összeg várhatóan eléri a 15 millió dollárt. Bár e megállapodások fő tárgya az ingatlanokkal kapcsolatos kérdéskör és a kárpótlás, a dokumentumok arról is rendelkeznek, hogy a kormány támogassa a szociális szolgáltatásokról vagy az egyházi műemlékekről gondoskodó felekezeteket.

2004 végén 837 olyan rendezetlen ügy volt, amelynek tárgya az egykor egyházi tulajdonban lévő ingatlanok voltak. Az állam 2011 előtt köteles arról dönteni, hogy visszaszolgáltatja-e ezeket az ingatlanokat. 2005 március végén még 801 eset volt függőben. Az ingatlanügyekben 12 vallási felekezetet érintett: a Katolikus, a Református, a Lutheránus, az Unitárius, a Baptista, a Magyarországi Román Ortodox, a Budai Szerb Ortodox, a Magyar Metodista, a Hetedik Napi Adventista Egyház, az Űdvhadsereg, illetve a Magyar Zsidó Hitközösségek Szövetsége (Mazsihisz). 2004-ben a kormány 131 ügyben összesen 160 ingatlan sorsáról döntött, amelyek többsége a Katolikus, a Református és a Lutheránus Egyházakat illeti meg. Ötvenhat ingatlant visszaszolgáltató az egyházaknak, 104 ingatlanért pedig pénzbeli kártérítést nyújtott az állam. Az 1991-es Kárpótlási Törvény alapján a vallási felekezetek összesen 7572 ingatlanigényt nyújtottak be: 2695 kérelmet elutasítottak arra hivatkozva, hogy azokra nem vonatkozik ez a törvény; a kormány 1897 esetben döntött az ingatlan visszaadása mellett, további 1953 esetben pénzbeli kártérítést nyújtott; 1027 esetben pedig az egykori és a jelenlegi tulajdonosok közvetlenül, a kormány beavatkozása nélkül egyeztek meg. A maradék 801 esetben 2011-ig kell döntést hozni. Az ingatlanok között nem csak korábban vallási, hanem általános célokra használt ingatlanok is vannak. A zsidó közösség tagjai általában méltányosnak tartják a kárpótlási eljárást, de szeretnék, ha kártérítést kapnának a 2-16 milliárd dollár értékűre becsült, örökös nélkül maradt zsidó ingatlanokért, melyeket szándékosan hagytak ki a kárpótlási folyamatból.

A jelentés által felölelt időszakban az Adatvédelmi Szolgálatok Történeti Levéltára szerződésben vállalta, hogy az amerikai Holokauszt Emlékmúzeum rendelkezésére bocsát a holokauszt idejéből származó 365 archív anyagot.

A vallásszabadság korlátozása

A kormány politikája és gyakorlati tevékenysége továbbra is hozzájárult a szabad vallásgyakorláshoz, ám több kisebb felekezet panaszkodott arra, hogy a kormány kedvezőbb bánásmódban részesíti a négy legnagyobb egyházat. Több törvény külön jogokkal és privilégiumokkal ruházza fel a történelmi egyházakat (ilyen például az egyházak által működtetett egyetemek normatív támogatása), ám az elmúlt években a kormány határozott lépéseket tett annak érdekében, hogy e jogokat és privilégiumokat minden vallásra kiterjessze.

2004 júniusában az Alkotmánybíróság felülvizsgálta, majd megsemmisítette a szociális ellátásról szóló törvény 2003-as módosítását, amely előírta, hogy kormánytámogatás csak abban az esetben jár az egyházi szervezetek által létesített szociális intézményeknek, ha azok szükségességét indokolni tudják. A módosítás nyilvánvaló célja az volt, hogy csökkentse a kormány azon 1997. évi megállapodásokból eredő pénzügyi kötelezettségeit, melyek előírják számára az egyházak által vezetett szociális intézmények finanszírozását. Az Alkotmánybíróság a Katolikus Egyház kérésére vizsgálta felül a módosítást, és arra a megállapításra jutott, hogy a módosítás sérti valamennyi egyházi szervezet jogait, és összeférhetetlen a vonatkozó 1997-es megállapodásokkal.

2004 júniusában az Alkotmánybíróság helybenhagyta azt az egyenlő bánásmódról szóló 2003. évi törvényt, amely megtiltja egyebek mellett a vallási szervezeteknek is, hogy megkülönböztetést alkalmazzanak a nem hívők nem egyházi állásokba, illetve iskolai oktatásba történő felvételekor. A vizsgálatot a Katolikus, a Református és a Lutheránus Egyházak, valamint a Zsidó Hitközségek Szövetsége kezdeményezték, miután elsőfokú bírósági végzés alapján egy református egyetem kénytelen volt visszavenni egy korábban eltanácsolt homoszexuális diákot.

2004 novemberében a keresztény egyházak arra buzdították híveiket, hogy szavazzanak „igennel” a december ötödikei népszavazáson, mely arról szólt, hogy engedélyezzék-e a kettős állampolgárságot az országhatáron kívül élő magyar nemzetiségűek számára. Ennek nyomán a legmagasabb politikai körök azzal vádolták az egyházakat, hogy „szükségtelenül beavatkoznak a politikába”. Ezt a kritikát a miniszterelnök is elismételte azon a sajtókonferencián, melyre azután került sor, hogy II. János Pál pápa audiencián fogadta őt 2004 decemberében.

2004 decemberében az egyházi iskolához tartozó tanárok, szülők és diákok ezrei tiltakoztak békésen az egyházi iskoláknak járó kormányzati támogatás tervezett megkurtítása ellen. A Magyar Katolikus Püspöki Kar és a másik három történelmi egyház képviselői is részt vettek a tiltakozáson. Az ezt követő vita középpontjában az állami iskoláknak nyújtott normatív támogatás kiszámításával kapcsolatos nézeteltérés állt. (A vatikáni szerződés és több más 1997-es megállapodás arra kötelezi a kormányt, hogy egyforma normatív támogatásban részesítse az egyházi és az állami iskolákat.) A kormány azzal érvelt, hogy az önkormányzatok, melyeken keresztül az állami támogatás szétosztásra kerül, gyakran döntöttek úgy, hogy az általuk fenntartott iskoláknak nem adják tovább a központi kormányzat által rendelkezésre bocsátott teljes összeget. A kormány ezért úgy vélte, hogy ezzel arányosan csökkentheti az egyházi iskoláknak nyújtott támogatást az 1997-es megállapodások megsértése nélkül.

A demonstráció és a miniszterelnök pápai meghallgatása nyomán a Szentszék nyilatkozatokat adott ki a Vatikánban és Budapesten is, melyekben védelmezte a magyarországi egyházak közéleti részvételhez való jogát, és felszólította a magyar kormányt, hogy teljesítse a vatikáni szerződésben vállalt kötelezettségeit. 2005 januárjában a kormány az egyházi iskolák finanszírozását érintő megszorító javaslatainak többségét visszavonta.

Hihető jelentések érkeztek arról, hogy a kormány a költségek kézbentartása végett késve fizette ki az egyházak által működtetett iskoláknak és egyéb szociális intézményeknek járó támogatásokat. Egyházi tisztségviselők beszámolója szerint ezek az intézmények 2005 májusáig nem kapták meg a nekik járó támogatást. 2005 májusában a Református Egyház bírósági pert nyert az Oktatási Minisztérium ellen a fogyatékosok oktatási intézményeit megillető állami támogatások visszatartása miatt. A bíróság kötelezte az Oktatási Minisztériumot, hogy fizesse ki a vonatkozó két évre járó 250.000 dollárnak megfelelő összeget.

Több kisebb egyház kezdeményezte a kormánynál, hogy ugyanolyan normatív támogatásban részesítse az általuk fenntartott egyetemeket, mint a négy történelmi egyház felsőoktatási intézményeit. A kormány a közelmúltban tájékoztatta ezen egyházakat arról, hogy a közeljövőben nem kíván változtatni ezen a politikáján. A kisebb felekezetek azért is szót emeltek, hogy ők is ugyanolyan médianyilvánosságot kapjanak, mint a nagyobb egyházak. Magyarországon 11 egyháznak van rendszeres műsora a közszolgálati rádióban vagy televízióban.

Nem érkezett jelentés arról, hogy valakit vallási alapon tartottak volna börtönben vagy őrizetben.

Erőszakos hittérítés

Nem érkezett jelentés erőszakos hittérítésről, vagy olyan kiskorú amerikai állampolgárokról, akiket elraboltak vagy illegálisan kicsempészték volna az Egyesült Államokból, vagy arról, hogy elutasították volna ilyen állampolgárok visszatérését az Egyesült Államokba.

Terrorista szervezetek által elkövetett bűncselekmények

Nem érkezett jelentés arról, hogy a jelentés által érintett időszakban egyházak ellen intéztek volna támadást terrorista szervezetek.

A vallásszabadsággal kapcsolatos pozitív fejlemények

A kormány folytatta erőfeszítéseit az antiszemitizmus visszaszorítása érdekében: nyíltan bírálta a szélsőjobboldal kódolt beszédeit, a miniszterelnök pedig nyilvánosan kijelentette, hogy a magyarokat is terheli felelősség a holokauszt miatt. 2005 februárjában a jelenlegi és a volt kormányfők részt vettek a budapesti gettók felszabadításának 60. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen. Ezen a megemlékezésen, illetve az auswitzi Élők Menetében mind a négy parlamenti párt képviseltette magát.

A kormány épületet adományozott a Krisna-tudatú Hívők Közösségének, melyet a hívők a közelmúltban alapított főiskolájuk tevékenységeihez használhatnak.

III. rész: Társadalmi magatartásformák

A vallási felekezetek baráti viszonyban állnak egymással, csak kisebb súrlódások

vannak közöttük. Több keresztény egyház és a zsidó hitközösség intézményesítette a keresztény-zsidó párbeszédet, amelynek keretében vallásoktatók rendszeres eszmecserét folytatnak. Az egyházak számtalan területen mutattak nagy hajlandóságot az együttműködésre közös társadalmi vagy politikai célok elérése érdekében. A jelentés által felölelt időszakban a négy legnagyobb keresztény egyház hozzájárult az országban előforduló antiszemita incidensek kivizsgálásához és az ilyen jelenségek elítéléséhez.

A zsidó közösség szerint kevesebb rongálás történt a zsidó temetőkben, mint a korábbi években. A közösség úgy véli, hogy az esetek mögött huliganizmus, nem pedig antiszemitizmus áll.

2004-ben Észak-Magyarországon megrongáltak egy zsidó temetőt. Több mint 90 sírkövet törtek össze csupán hetekkel azután, hogy a helyi önkormányzat felújította a temetőt a holokauszt 60-ik évfordulója alkalmából.

2005 júniusában, a savuot ünnepén, több mint 130 sírkövet rongáltak meg a legnagyobb budapesti zsidó temetőben. Nyílt antiszemita megnyilvánulásokat, mint például falfirkákat vagy horogkereszteket nem találtak, de az 1989-es rendszerváltás óta ez volt a legjelentősebb temetőgyalázás. A vandalizmust mind a négy parlamenti párt vezetői élesen elítélték, a rendőrség pedig nyomozást indított. A jelentés által felölelt időszak végéig nem sikerült gyanúsítottakat megnevezni.

A zsidó közösség képviselői aggodalmukat fejezték ki amiatt, hogy egyes médiumokban, a társadalomban és kódolt politikai beszédekben antiszemita megnyilvánulásokra került sor. Például a magyar közszolgálati rádióban sugárzott vasárnapi hírműsor, a Vasárnapi Újság egyes részeit azzal vádolták, hogy antiszemita nézeteket valló vendégeket szólaltattak meg. A Magyar Demokrata című hetilap antiszemita, illetve holokauszt-tagadó szerzők tollából származó cikkeket közölt.

A zsidó közösség képviselői arra kérték a Kulturális Örökség Minisztériumát, hogy zárjanak be egy vidéki múzeumban megrendezett kiállítást, amelynek fő motívuma a nyilaskereszt és a II. világháború idején tapasztalható magyar nacionalizmus volt. A kiállítást bezárták, a kiállított tárgyakat pedig visszaadták tulajdonosaiknak. 2005 áprilisában Magyarországra látogatott az izraeli főrabbi és Izrael elnöke, akik pozitívan nyilatkoztak a magyarországi zsidó közösség helyzetéről.

A helyi civil szervezeteknek sikerült elérniük, hogy a bíróság feloszlassa a Vér és Becsület elnevezésű újfasiszta szervezetet. Az újonnan bejegyzett Magyar Jövő szélsőjobboldali csoport nyilvános demonstrációt tervezett a fasiszta uralom magyarországi kezdetének 60-ik évfordulója alkalmából. Ugyanarra a napra és helyszínre több csoport fasisztaellenes ellentüntetést szervezett. A rendőrség nem talált jogalapot a tüntetés betiltására.

2005. április 5-én százak jelentek meg Teleki Pál szobrának avatásán. Teleki az 1920-as években volt Magyarország miniszterelnöke. Európában az ő nevéhez fűződik az első zsidóellenes törvény hatálybalépése. A Wiesenthal Központ nyomásának engedve Hiller István kulturális miniszter törölte a szobor budapesti felállításával kapcsolatos terveket. A szobor eredetileg a köztársasági elnök rezidenciájának otthont adó Sándor-palotával szemben kapott volna helyet, ám végül a balatonboglári katolikus templomkertben állították fel.

Mindent összevéve a társadalom örömmel fogadta az egyházi tevékenységek fellendülését a politikai átmenetet követően, bár még mindig érezhető a kommunista párt által a vallásra gyakorolt elnyomás. A keresztény egyházak tisztségviselői szerint legalább még egy emberöltőre van szükség ahhoz, hogy az állampolgárok többsége felismerje, milyen fontos szerepe van a vallásnak a nemzet közéletében. Az egyházi vezetők úgy vélik, hogy a Magyarországon tapasztalható megosztó politikai hangulat befolyásolja a vallással szemben tanúsított társadalmi magatartásformákat, mivel az egyházak fontos közügyekkel kapcsolatos kijelentéseit gyakran politikailag motivált kijelentésként értékelik. Baloldali politikusok rendszeresen bírálták az egyházakat az 1989-es rendszerváltás óta a jobboldalnak nyújtott vélt támogatások miatt, és a jelentés által felölelt időszakban csökkent a baloldal egyházakba vetett bizalma.

A Parlamentnek 2004-ben sem sikerült korrigálni a gyűlöletbeszédéről szóló törvény 1997-es módosításában talált alkotmányos hiányosságokat, melynek célja eredendően az ellentmondó bírósági határozatok megoldása, továbbá az áldozat etnikai, faji vagy nemzetiségi hovatartozásával kapcsolatos bűncselekmények miatt kivetett büntetések könnyebb érvényesítése és szigorítása volt. (2004 májusában az Alkotmánybíróság úgy határozott, hogy a törvény túl homályosan fogalmaz, és finomítás céljából visszaküldte azt a Parlamentnek.)

Csökkentek a keresztény és zsidó egyházak tulajdonában lévő ingatlanok rongálásával vagy megsemmisítésével kapcsolatos híradások, ugyanakkor emelkedett az imahelyek ellen elkövetett betörések száma. Rendőrségi jelentések szerint 2004-ben 339 esetben történt temetőrongálás, 1431 esetben pedig templomba/imahelyre törtek be illetéktelenek. 2003-ban 459, illetve 108 hasonló bűncselekmény történt. 2005 első negyedévében a rendőrség 39 temetőrongálásra és 468 templom/imahely ellen elkövetett betörésről számolt be. Arról nincs adat, hogy az érintett temetők mely egyházak tulajdonában állnak. A legtöbb rendőri és egyházi hatóság úgy véli, hogy az esetek mögött huliganizmus, nem pedig vallási intolerancia áll.

IV. rész: Az Amerikai Egyesült Államok kormányzati politikája

Az amerikai nagykövetség aktívan figyelemmel kíséri a vallási tevékenységeket, rendszeres kapcsolatban áll a kormány tisztségviselőivel, a parlamenti képviselőkkel, a nagyobb és kisebb egyházak vezetőivel, illetve azon helyi és nemzetközi civil szervezetek képviselőivel, amelyek a vallásszabadság kérdéseivel foglalkoznak. E kapcsolatokon keresztül a nagykövetség tisztségviselői szorosan nyomon követték az

egyházi iskolák finanszírozásával kapcsolatos vitát, és azt, hogy milyen hatással lehet az egyházi személyekre az ország esetleges „kiengesztelő” törvénye. A nagykövetség munkatársai együttműködnek a Mazsihisz-szal azon zsidó temetők azonosításában, melyek helyreállítását esetleg a külhoni amerikai kulturális örökség megőrzéséért felelős amerikai bizottság támogatná.

A jelentés által felölelt időszakban a nagykövetség megkönnyítette a holokauszt idejéből származó dokumentumok eljuttatását az amerikai Holokauszt Emlékmúzeumba, és a lehető legmagasabb szinten közbenjárt a kormánynál, hogy a múzeum könnyebben hozzáférhessen az archív anyagokhoz.

A nagykövetség továbbra is aktívan figyelemmel kíséri a holokauszt áldozatainak kárpótlási és ingatlan visszaszolgáltatási ügyeit, valamint a közelmúltban az Egyesült Államok kormányával kötött úgynevezett Aranyvonal Megállapodást. A nagykövetség munkatársai együttműködtek a Mazsihisz-szal, a Magyar Zsidó Közalapítvánnyal, más helyi és nemzetközi zsidó szervezetekkel, a parlamenti képviselőkkel, valamint a Miniszterelnöki Hivatallal a kárpótlási ügyekkel kapcsolatos párbeszéd fenntartása és a méltányos kárpótlás elősegítése érdekében. A nagykövetség nyilatkozatot adott ki, melyben elítélte a Kozma utcai temető 2005 júniusi meggyalázását, továbbá minden vallás tiszteletben tartására és tolerálására szólított fel. A nagykövetség munkatársai felmérték a temetőben okozott károkat, és az esetleges helyreállítási projekt céljából előzetes kalkulációkat és fényképeket készítettek az amerikai bizottság részére.

Az amerikai nagykövetség továbbra is arra biztatja a magyar kormányt, hogy lépjen fel az antiszemitizmus és a gyűlöletbeszéd ellen.